

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Nonus. Adhuc enim mysticus patitur phantasmata
concomitantia; licet non seruentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

solumque Deum purè , ac nudè inten-
dat , quoties renouatur , toties nouam
gratiam , nouam puritatem , nouam lu-
cem , nouam confert vicinitatem ;] in
qua sicut solaris radius vbique vicens
non tam efficit , vt omnia vbique lu-
ceant , quam vt omnia quodammodo
calcant , viuantque multa , calendo po-
tius quam lucendo . sic & mysticus or-
dinata successione procedit , quoadusq;
magis in amore diuino succensus , quam
lumine eius illustratus , vi amoris se ex-
tra statum suum dimoueat , vsq; ad sua-
uem mentis excessum .

In hoc ergò statu , in quo velle , &
posse adiacent , per ordinatam succes-
sionem verbi ex verbo , continuanda est
fruitio pro Hic , & Nunc . [vniuscuiusq;
enim eorum *a* qui in Hierarchia co-
aptati sunt in eo posita est perfectio , vt
pro sua quisque virili parte ad Dei imi-
tationem contendat ; & id quod nihil
diuinius est , Dei , vt sacra scriptura lo-
quitur , fiat adiutor ; diuinamque in se
actionem quantum potest ostendat .]
& ita res naturaliter mobiles (maxime
verò in hac felicissima verbi mystici
successione) motus suos continuare co-
nantur : pacem suam optant ; id est ,
tranquillam in natura , actioneque sua
perseuerantiam : nam & quæ naturaliter
mobilia sunt ; in eo ipso quod mo-
uentur , tanquam sua quadam pace
quiescunt ; atq; ita motu contenta sunt ,
vt æterna , statu . id quod planè iucundè
fit , [quando *b* in felicissima Transfor-

matione sinum Patris , per Filium in ipsa
Spiritus sui Dei formi limpiditate pos-
sederit anima . tunc enim feliciter lumi-
ne diuinæ veritatis illustrata , æternam
filij generationem semper in se , no-
uam , singulis momentis suscipiet .] [hic
iam , oro , attendat *c* quisque , quantum
illi negligant , qui sine vilo timore , ac
solicitudine , & absque his vitam agunt ,
qui facilè ad hæc sublimia possent per-
tingere ; sed ob suam negligentiam , tor-
porem , & ignauiam , eis perpetuò sunt
carituri .] iam verò quod etiam hæc ,
quantumuis , sublimia videantur , non-
dum satis depurata sint ; consequenter
dicendum est ,

*Quod mysticus adhuc patiatur phantas-
mata concomitantia ; licet non ser-
uientia .*

ARTICVLVS NONVS.

QVAMUIS fruitio amoris diuini , per
ordinatam verborum , seu opera-
tionum successione continuetur ; non
ideò tamen contemplatio in initio , &
progressu tam pura est , & à phantas-
matibus aliena , quin imagines quædam
sanctæ , in quibus [Deus odorem *d* suæ
notitiæ manifestat ,] aut concurrant , aut
saltem coadstent . cum enim [nostra
e cognitio à sensu ortum habeat , prius
sunt cognoscibilia , quæ sunt sensui vici-
niora .] & ideò intelligentem oportet
phantasmata speculari . non quod [in-

Ddd ganum

a S Dion. de cœl. Hier. c. 3. *b* Harph. l. 3. p. 4. c. 30. *c* Taul. In sit c. 28. *d* 2. Cor. 2. *e* S. Th. 2. 2. q. 27. a. 4. c. *f* l. 2. Cont. Gent. c. 81.

ganum corporale exercita; sed quod indigeat phantasmate, & virtute memoratiua, & cogitatiua.] idque non solum in rebus naturalibus intelligendis; sed etiam in rebus mysticis, & cognitionibus diuinis. concurrunt porro phantasmata ad vsum, quando mysticus in Nunc instanti ab occupationibus externis, vt studij, prædicationis, aut regiminis ad sua interiora iterum, & quasi de nouo, sese reciperet, discuteretque an directè, vel indirectè, sinistrorsum, vel dextrorsum, sursum, an deorsum, eundem esset; adhuc in verbis imperfectis, seu præambulis discurrens: eo enim durante ipsa phantasia vteretur, puta videndo quænam sit sublimitas, vel profundum, longitudo, vel latitudo, quale lumen, vel tenebræ, spiritus durities, vel molities.

Atque ita [impossibile a est lucere nobis diuinum radium, nisi varietate sacrorum velaminum circumuelatum,] scil. [quantum b ad primam informationem intellectus:] in qua [conuerti ad c phantasmata, est vt phantasmate actualiter ad tale opus.] nam dependentia scientiæ, cognitionis, aut contemplationis in homine, ab actuali operatione phantasiæ, fundatur potissimum in natura specierum acquisitarum, ex concursu naturali phantasmatum, ex quo consequitur, quod anima per illas operari nequeat nisi concomitante operatione phantasiæ. Adstant autem phantasiæ, seu concomitantur

intellectus operationes, quando contemplatio Pulchri, & Boni nondum ita depurata est, quin adhuc occulta, & subtilis aliqua species aduertatur, videlicet mentalis vbi, scilicet quam altè, dimissè, longè, vel propè ab ordinario, & consueto se inhabitandi modo operetur, viuat, atque existat: vel situs dispositionis actionum internatum conuideret; licet nonnisi per accidens: sicut oculus videns aliquod pulchrum attentè, simul obliquè, alia quæuis videndo patitur. Quia verò diuini animi gratia sanati, & dono sapientiæ supernaturalis ornati, intellectus agens à phantasmatis facillimè abstrahit; [species enim secundum quod est in phantasmatis d non est intelligibilis in actu; non enim sic est vnum cum intellectu in actu; sed secundum quod est à phantasmatis abstracta:] hinc etiam ab vterte phantasia citò expediri solet: à coadstante autem sacra aliqua imagine non ita facilè, & nonnisi cum practico ordine ad conceptum Dei quidditatum (saltem in abstracto) purissima intelligentia, pertigerit. prout latius consequenter dicitur.

Quod nimirum sacra quadam imagine consistens, quorsque mysticus assequatur conceptum quidditatum Essentia

Diuina in abstracto, seu quod Quid non est.

ARTICVLVS DECIMVS.

DVplex [est Dei visio e vna quidè perfecta per quam videtur Dei Essen-

a S. Dion. de cæl. Hier. c. 1. b Dion. Carth. c Caiet. in 1. p. q. 84. a. 7. d S. Thom. 1. 2. Cont. Gent. c. 59. e S. Thom. 2. 2. q. 8. a. 7. c.